

Der synes vi som socialister og som rød-grønne og som internationalister, at vi må vende den dagsorden og sige, at vi så skal kæmpe for, som der f.eks. står i forslaget til vedtagelse, forbedringer af sociale ydelser som dagpenge, kontanthjælp, folkepension, skabelse af sygehusvæsen med lige og gratis adgang for alle som alternativ til private sygehuse og sundhedsforsikringer. Det er jo den politik, vi står for.

Det er jo så nok i virkeligheden der, Dansk Folkeparti er uenig, for man vil ikke den politik, der står i det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten er kommet med.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes egentlig, at nogle af de ting, som står i Enhedslistens forslag til vedtagelse, er udmærkede ting. Jeg går også ind for gratis uddannelse. Jeg synes ikke, der skal være brugerbetaling eller mere brugerbetaling på uddannelsessystemet i Danmark, det synes jeg ikke der skal være. Og den holdning har vi jo fra Dansk Folkepartis side også gjort klart i flere forskellige sammenhænge.

Jeg synes så bare, at hvis man i England eller Frankrig eller et andet land vil indrette sit uddannelsessystem på en anden måde, så skal de have lov til at bestemme det der. I England har man jo kørt med privat finansiering af eksempelvis uddannelsessektoren i lang tid, og det går ikke så godt. Så må de jo i England drage erfaringerne af det og eventuelt overveje at indføre gratis uddannelse på statens regning.

Kl. 15.10

Jeg synes, de skal drage deres egne erfaringer. Det synes jeg de skal gøre i andre lande, det synes jeg ikke er op til os her i Folketinget. Jeg synes ikke, Enhedslisten skal gøre sig klog på, hvad der er godt for England, og hvad der er godt for Frankrig. Man kan sådan set godt gøre sig klog på det, men jeg synes ikke, at man i EU-regi skal begynde at sige, hvad de andre lande bør gøre og ikke bør gøre. Altså, den tanke bryder jeg mig ikke om.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg forstår, at Dansk Folkeparti er imod at styrke EU-samarbejdet i retning af, at der i stigende grad kan træffes bindende beslutninger. Det kan vi jo så diskutere ved en anden lejlighed. Vi Konservative ønsker et effektivt EU-samarbejde.

Det forstår jeg at Dansk Folkeparti er betænkelig ved.

Men her har vi netop at gøre med et område, hvor man anvender den såkaldte åbne koordinationsmetode, hvor det netop er sådan, at man er enig om nogle målsætninger, man skal nå – dem kan jeg forstå at hr. Martin Henriksen egentlig tilslutter sig – men man siger: Landene må så selv om, hvordan de vil nå dem. Der er fuldstændig frihed til det.

Hvad er så lige præcis Dansk Folkepartis problem med Lissabonstrategien, når man er enig i målsætningerne og i virkeligheden enig i, at landene selv kan bestemme, hvordan de skal nå frem til dem?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu har jeg ikke lige alle målsætningerne for Lissabonstrategien foran mig, så det kan godt være, at der er en enkelt eller to eller måske flere, som vi er uenige i, men pointen er jo bare, at når vi tilrettelægger vores politik fra Dansk Folkepartis side, så gør vi det ikke med udgangspunkt i Lissabonstrategien, som er vedtaget på et ministerrådsmøde. Det gør vi ikke, vi gør det med udgangspunkt i, hvad der foregår af drøftelser i vores folketingsgruppe. Og det er jo et eller andet sted forskellen.

Jeg synes, det er rigtig ganske udmærket, hvis regeringen er blevet ansporet af Lissabonstrategien til at investere i uddannelse. Det synes jeg er helt fint. Vores indgangsvinkel til det er bare en anden. Altså, vi mener ikke, at vi skal nå de her målsætninger, fordi EU siger, at vi skal nå dem. Vi synes, vi skal nå de målsætninger, som vi synes er fornuftige, og som vi selv sætter i Folketinget, fordi vi som parti ønsker at gøre noget godt for de borgere, der bor i det danske samfund. Det er en principiel forskel.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen når vi nu synes, at det er nogle gode målsætninger – Danmark har jo selv tilsluttet sig målsætningerne – så kan det vel kun være godt, at de andre lande er enige i dem og vi i fællesskab arbejder hen imod at styrke de europæiske økonomier og de europæiske virksomheder. Det gavner jo alle i Europa.

Ideen er jo netop, at det i en tid med globalisering, hvor vi ser vækstcentre rundtomkring i verden – Kina, Indien, Brasilien osv. – er vigtigt, at vi styrker de europæiske økonomier, så vi be-